

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 741
din data de 13.12.2017

Dosar nr. 83/2017

Petiția nr. 809.13.02.2017

Petent: ....., personal contractual IPJ.

Reclamat: -

Obiect: uniformizarea funcțiilor din structura polițienească la nivel național.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

....., personal contractual IPJ,

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenții solicită Instituției CNCD uniformizarea funcțiilor polițienești în totalitatea lor (la nivel național) cu cele ale funcționarilor publici cu statut special/polițiști. Toate aceste structuri operative și neoperative menționate în obiectul petiției, sunt statuate prin norma legală ce a fost adoptată de legislativ.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.809.02.03.2017, au fost citați petenții prin reprezentant legal doamna., pentru data de 20.03.2017, cu invocarea **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petenta susține că Poliția Română este compusă din polițiști: funcționari publici cu statut special *polițiști operativi*, și polițiști *pe linie de secretariat*, personal contractual, referenți, controlori date, îngrijitori, șoferi, tâmplari, zugravi, fochiști, bucătari, ospătari și alte categorii. Referenții sunt încadrați și aceștia pe funcții de secretariat atunci când se impune

pentru documente clasificate, arhivă și evidență, manipulare documente, sortare, și depun o activitate aflată în aceleași condiții și stres ca a unui "polițist neoperativ" încadrat din sursă externă.

6. Pe această cale, petenții solicită Instituției CNCD, uniformizarea funcțiilor polițienești în totalitatea lor, cu cele ale funcționarilor publici cu statut special/polițiști. Petenții fac parte din sistemul polițienesc nonoperativ și sunt încadrați din sursă externă, desfășurându-și activitatea în cadrul Serviciului Financiar, Comunicații și Informatică, Compartimentul de Prevenire, Psihologie și Juridic, Logistică, precum și din serviciile sau din Consiliile Județene ori ale Primăriilor localităților, din Serviciul Public Comunitar ori din cadrul Birourilor de Evidență a Pașapoartelor și a Permiselor de Conducere și Înmatriculare Autovehicule, precum și a Evidenței Persoanelor și a Bazelor de Date. Toate aceste servicii menționate și care fac parte dintr-o structură polițienească, aceasta nu face parte din cadrul MAI, și nu desfășoară activități tipic polițienești potrivit Legii nr.218/2002, H.G nr. 991/2005 și a Legii nr. 360/2002. În opinia petenților, toată această diferențiere produsă din structura legislativă menționată, creează o diferențiere salarială, acordarea creșterii lor, a sporului de fidelitate, pentru solicitare neuropsihică, a aplicării normei de hrană tip. (12 A), a grupei de muncă și a scăderii vârstei de pensionare.

Susținerile părții reclamate

7. -

V. Motivele de fapt și de drept

8. Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petenții solicită Instituției CNCD, uniformizarea funcțiilor din toate structurile polițienești. Toate aceste structuri menționate în obiectul petiției, sunt statuate prin norma legală ce a fost adoptată de legislative potrivit Legii nr.218/2002, H.G nr. 991/2005 și a Legii nr. 360/2002.

De asemenea, Colegiul director în procedura de deliberare a sesizării, invocă **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau

practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: *„Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”*.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată în procedura de deliberare a dosarului, de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.**

2. **Colegiul director, va emite un punct de vedere cu privire la obiectul petiției.**

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) ....., personal contractual IPJ

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O

VIII. Punct de vedere

9. Petenții care fac parte din structura Poliției Române, dar au calitate de angajați pe linie de secretariat considerați “neoperativi”: personal contractual, referenți, controlori date, îngrijitori, șoferi, tâmplari, zugravi, fochiști, bucătari, ospătari și alte categorii ori ca Referenții și sunt încadrați pe funcții de secretariat, documente clasificate, arhivă și evidență, manipulare documente, sortare, și depun o activitate aflată în aceleași condiții și stres ca a unui “polițist cu statut neoperativ” și care, doresc să beneficieze de uniformizarea funcțiilor. Polițistul cu statut operativ, ori special, prin Legea nr. 360/2002, face o diferențiere între statutul polițiștilor ori “lucrătorilor “ din cadrul structurii Poliției Române. Art. 1 prevede că, (1) Polițistul este funcționar public civil, cu statut special “înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului (2) Exercițarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite”. Tot prin exemplificarea normei juridice, statutul polițistului este special prestabilit precum și salarizarea acestuia, luându-se în considerare, activitatea pe care o desfășoară: “Polițistul beneficiază de salarizare și drepturi compensatorii acordate potrivit prezentei legi pentru condițiile speciale și riscurile pe care le implică exercitarea profesiei”. Ca atare, Colegiul director constată că personalul contractual din cadrul instituțiilor publice și funcționarii publici angajați, au drepturi și obligații distinct, bine precizate prin legislație, astfel că cele două categorii menționate de angajați operativi și neoperativi, nu se află într-o situație comparabilă potrivit legislației care le diferențiază.

Redactat Gh. L și R.O